



نازنین در اعماق جامعه

نگاهی به زندگی و موقعیتی که نازنین

مینا احدی

است. او در کنار زنان زیادی در سلول زندان، ۱۸ ساله شد و هر روز، از وحشت اعدام و طناب دار همه بدنش میلرزد

صفحه ۲

ساله شدن جوانان را جشن میگیرند و شروع زندگی در شرایط جدید را به فرد تبریک میگویند. ولی نازنین ما در زندان وحشتناک رجایی شهر

او اکنون ۱۸ ساله است. ۱۸ سالگی، برای هر جوانی، با شادی و شور باید آغاز شود و معمولاً در جوامع نرمال، هجده

این اسامی را به

خاطر بسپارید

این هفته: ربانی املشی دادستان کل کشور در سال ۱۳۶۱



بابک شدیدی

مشخصات فردی

نام خانوادگی: ربانی املشی

نام: محمد مهدی

تاریخ عضویت در ستاد انقلاب فرهنگی: از تاریخ 23/3/59 تا 8/6/62

تا سال 59 حضور حکومت تازه به دوران رسیده در دانشگاه ها محدود به فعالیت انجمن های اسلامی چند نفره ای بود که در کمال ضعف و زبونی خود تنها نقش جاسوسان رژیم برای شناسایی فعالین دانشجویی را دنبال می کردند. این کانون های شر نه تنها هیچ پایگاهی برای رژیم در جهت اعمال سلطه ایدئولوژیک خود بر دانشگاه ها نبودند بلکه حضور آنها در محیط های دانشگاهی و بی توجهی دانشجو به آنها، به

فروردین ماه سال 59، یعنی درست

در مقطع یورش سراسری به صفحه ۶

ملاقات مینا احدی، سخنگوی کمیته بین المللی علیه اعدام با ترزیا اشتویسترز رئیس کمیسیون حقوق بشر پارلمان	به اعدام کودکان و نوجوانان در ایران	رژیم اسلامی عقب می نشیند!
صفحه ۴	صفحه ۲	صفحه ۳

مجازات اعدام اسم دولتی کلمه کشتن است. افراد یکدیگر را به قتل میرسانند، اما دولتها افراد را به "اعدام" محکوم میکنند. خواست لغو اعدام و ممنوعیت قتل نفس هردو از یکجا مایه میگیرد، مخالفت با کشتن عامدانه و آگاهانه و با نقشه قبلی کسی توسط کس دیگر. اینکه یکسوی این قتل یک دولت و یا یک مرجع فائقه سیاسی است کوچکترین تغییری در این واقعیت نمیدهد که ما با یک قتل عمد طرفیم. مجازات اعدام وقیحانه ترین و کثیف ترین شکل قتل عمد است. چون یک نهاد سیاسی، جلوی روی مردم، با اعلام قبلی، از قول جامعه، در نهایت حق بجانبی، در نهایت خونسردی، تصمیم به کشتن کسی میگیرد و روز و ساعت واقعه را هم اعلام میکند.

منصور حکمت

اعدام عملی شنیع و ضد انسانی است!

نازنین در اعماق جامعه..

او اولین فرزند یک خانواده پرجمعیت است. بعد از او یک پسر ۱۶ ساله، یک دختر ۱۴ ساله، یک دختر ۱۰ ساله و ۹ ساله و آخرین فرزند خانواده یک پسر ۲ ساله است. نازنین مجبور میشود بعد از کلاس دوم، از مدرسه دست کشیده و به نگهداری از کودکان دیگر در خانه مشغول شود، چرا که مادر خانواده برای کمک به زندگی، مجبور بوده در خانه ها خدمتکاری کند.

مادر نازنین، زن رنج دیده ای است که فارسی را به زحمت صحبت میکند. همه این خانواده از سنجند هستند. و به زبان کردی مسلط هستند. از مدتها قبل ساکن کرج و خانواده کارگری مهاجری هستند که با رنج و مرارت و زحمت زندگی میکنند. مادرش به خبرنگار ما میگوید، که شوهرم مریض

کبدش در حقیقت خراب شده است. چهار بار عمل جراحی شده و پول عمل او را نیز دیگران داده اند. اکنون او زمین گیر است و نمیتواند کار کند. من به کار در منازل مردم، فرش شستن و نظافت خانه ها مشغول بودم و اکنون بدلیل اینکه مدتها و بطور مداوم به مواد شیمیایی برای شستن فرش و غیره دست زده ام، حساسیت پیدا کرده ام و دکتر این کار را برای من قدغن کرده است. خوب شکم این بچه ها را کی باید سیر کند؟

نازنین یک روز برای خرید از خانه بیرون می رود. دختر عموی او نیز به همراه اوست. دختر ۱۷ ساله دیگری، که باهم برای خرید میروند.

نازنین تعریف کرده است که چهار نفر مزاحم ما شدند. اول شروع کردیم به در رفتن و سپس فریاد زدیم و کمک خواستیم، اما کمکی به ما نشد، شروع به فرار

کردن کردیم، در آنسوی خیابان یک دفعه هر چهار نفر به ما رسیدند و دختر عمویم را گرفتند. آنها گفتند او را با خودمان می بریم، بعدش ولش میکنیم، نترس. و نازنین که احساس مسئولیت میکرده دوباره شروع به فریاد زدن و کمک خواستن میکند، و وقتی یک ماشین را در آنجا آماده می بیند که ظاهرا دختر همراهش را میخواست سوار کند با چاقویی که بهمراه داشته از خودش دفاع میکند و به این ترتیب، خودش هم نمیداند بعدا چه میشود.

اکنون نازنین در زندان و به انتظار چوبه دار است.

خانواده فقیر او در کرج، حتی پول وکیل گرفتن نداشته است. و حتی پول سر زدن به زندان و رسیدگی به امورات او را نداشته اند. کمیته علیه اعدام از همان روزهای اول پخش خبر حکم اعدام بر علیه نازنین جوان، برای نجات

او فراخوان به یک کمپین جهانی داده است.

اکنون نام نازنین در دنیا مشهور شده است. در ایتالیا کمیته نجات نازنین فعال است و در آلمان سازمان بزرگ مدافع حقوق زن، تره ده فام امضا جمع میکند، عفو بین الملل خواهان لغو این حکم است و نازنین ملکه زیبایی در کانادا برای نجات او دست به کار شده است.

ما باید کاری کنیم که حکومت اسلامی جرات نکند نازنین ۱۸ ساله را اعدام کند. در عین حال ما باید در مورد موقعیت زندگی او و نازنین های دیگر در ایران صحبت کنیم. در مورد فقر و نداری، در مورد بیکاری و عدم دریافت دستمزدها از سوی کارگرانی که کار هم دارند، در مورد گرانی و استیصال و در مورد ستم بر مردم و زن ستیزی و وحشتناک در این جامعه. سوال اینست که اگر نازنین

مقاومت نمیکرد چه میشد؟ اگر مورد تجاوز واقع میشد چه کسانی و کدام نهادها از او دفاع میکردند. آیا او بعد از این تجاوز قربانی زن ستیزی حکومت و یا قتل ناموسی نمیشد؟ این چه سیستمی است که زن را انسان حساب نمیکند و اگر متاهل بود و به او تجاوز کردند، بجرم رابطه خارج از ازدواج این زن را سنگسار میکنند و اگر مقاومت کرد و در جریان دفاع از خود باعث مرگ فردی شد، او را اعدام میکنند؟

کمیته علیه اعدام مصمم است، از نازنین دفاع کرده و مانع اجرای این حکم شود. بهمراه همه سازمانهای مدافع حقوق انسانی و همه کسانی که هم اکنون مشغول پیشبرد کمپین نجات نازنین هستند.

برای پیشبرد این کمپین به ما کمک مالی کنید.

کمک مالی به کمیته بین المللی علیه اعدام

شایسته رازی (فنلاند) ۵۰ یورو

سر دبیر نشریه علیه اعدام

بابک شدیدی

تلفن: 0046733684151

ای میل:

babakshadidi@yahoo.com

دبیر کمیته بین المللی علیه اعدام

مینا احدی

تلفن: ۰۰۴۹۱۷۷۵۶۹۲۴۱۳

ای میل:

minaahadi@aol.com

سایت کمیته:

از صفحه ۵

"مسلمان" هست، که میگوید، زنان باید سواد بیشتری یاد بگیرند. من میگویم وقتی حقوق اولیه انسانی من زیر پا گذاشته میشود و سیستمی هست که حقوق اولیه مرا زیر پا له میکند، خواندن و نوشتن چه کمکی به من خواهد کرد.

فالتز: منتقدین اسلام، همچون آیان هیرسی علی، پوپولیست راست، فرهنگ اسلامی را "برابری طلب" نمیدانند، کجاست مرز بین انتقاد درست و برخورد نادرست؟

مینا احدی: من به فعالیتهای آیان هیرسی علی بعنوان یک مبارز علیه یک مذهب ضد زن، ارزش قائل هستم. حزب او را اما من قبول ندارم و رد

میکم. انسان باید حق داشته باشد همه مذاهب را نقد کند. و وقتی یک مذهب یک جنبش سیاسی هم باشد انسان باید حتما آنرا نقد کند و این ابداء اسلام فوبیا نیست.

فالتز: آیا مولتی کولتی یک اشتباه بود؟ آیا بدین طریق اروپا، اسلامپها را تقویت کرد؟

مینا احدی: سیاست تفرانس تا امروز تاثیرات منفی بسیاری داشته است. مرز بسیار چیزها از این طریق بهم ریخت.

چپهای زیادی در اروپا بویژه، فقط هدفشان و امرشان این بود که مردم باید به فرهنگ دیگران و فرهنگ بیگانه احترام بگذارند و آنرا به رسمیت بشناسند. اما قتل ناموسی،

ازدواج اجباری و حجاب کودکان، و اجازه نداشتن کودکان به شرکت در ورزش و شنا، را نیز جزیی از فرهنگ این مردم دانسته به آن احترام گذاشته و کسی به آن اعتراض نمیکرد. وقتی امروز افرادی همچون من، میگویند که نسبت فرهنگی درست نیست، سعی میکنند استفاده راست روانه از آن کنند. در آلمان مثلا حزب CDU از اینکه ما علیه قتل ناموسی حرف میزنیم و آنرا محکوم میکنیم، به این نتیجه رسید که این نوع افراد و خانواده ها به آلمان تعلق ندارند و میشود آنها را باز پس فرستاد. چرا که اینها به فرهنگ ما تعلق ندارند!!



رژیم اسلامی عقب می نشیند!

حکم اعدام ولی فیض مهدوی در روز سه شنبه اجرانمیشود



اعتراضات جهانی به این حکم عقب نشسته است. تجربه فعالیت‌های گسترده کمیته علیه اعدام بر علیه احکام اعدام در ایران نشان میدهد که جمهوری اسلامی ایران، همواره زیر فشار اعتراضات مجبور میشود زانو بزند.

اعلام خبر عدم اجرای حکم در روز سه شنبه یک گام به پیش است. ما ضمن ابراز خوشحالی از این خبر، یکبار دیگر بر ادامه یافتن اعتراضات و اعمال فشار به رژیم اسلامی برای لغو قطعی حکم اعدام فیض مهدوی تأکید میکنیم.

کمیته بین المللی علیه اعدام
۱۴ ماه مه ۲۰۰۶

کمیسیون خواست به حکم اعدام فیض مهدوی اعتراض کنند. همچنین مینا احدی در ملاقات با معاون سازمان عفو بین الملل اطریش، از این نهاد مدافع حقوق بشر، درخواست کرد به این حکم فوراً اعتراض کنند.

بدنبال اعلام تاریخ اجرای حکم اعدام از سوی مقامات زندان، مینا احدی روز جمعه ۱۲ ماه مه طی تماس تلفنی با چند نفر از نمایندگان پارلمان اروپا، خواهان اعتراض فوری و اضطراری به این حکم شد.

ولی فیض مهدوی بجرم فعالیت سیاسی و بجرم مخالفت با حکومت اسلامی به اعدام محکوم شده بود. اکنون رژیم اسلامی در مقابل

عفو بین الملل به این حکم اعتراض کرده و مجموعه سازمانهای مدافع حقوق انسانی در ایران و با خارج از ایران، به این حکم اعتراض کردند. فعالین کمیته علیه اعدام در شهرهای استکهلم، کلن و یا در آنکارا و شهرهای دیگر با برگزاری میتینگ و یا میزهای اطلاعاتی بر علیه این حکم اعتراض کرده و امضا جمع کردند. طی یک ملاقات با معاون وزیر امور خارجه دولت سوئد، نمایندگان کمیته علیه اعدام خواهان اعتراض به این حکم شدند.

در جریان سفر مینا احدی به کشور اطریش در یک هفته گذشته، وی طی ملاقات با رئیس کمیسیون حقوق بشر پارلمان اطریش از این

ولی الله فیض مهدوی زندانی سیاسی محکوم به اعدام یک قدم از مرگ فاصله گرفت. طبق اخباری که از طرف وکیل او در رسانه های خبری اعلام شد، ولی فیض مهدوی روز سه شنبه ۱۶ ماه مه اعدام نمیشود.

قبلاً اعلام شده بود که روز سه شنبه ۱۶ ماه مه، روز اجرای حکم اعدام فیض مهدوی است. بر علیه این حکم و این رفتار وحشیانه حکومت اسلامی در سراسر جهان اعتراضات گسترده ای انجام گرفت.

کمیته بین المللی علیه اعدام بر علیه این حکم اعدام، کمپینی را اعلام کرده و مجموعه اقداماتی را بر علیه این حکم انجام داد. سازمان

کمیته بین المللی علیه اعدام
۱۳ ماه مه ۲۰۰۶
تلفن تماس :
۰۰۴۹۱۷۷۵۶۹۲۴۱۳

minaahadi@aol.com
<http://www.adpi.net>



زندانهایی مخصوص نگه داری میکند تا به سن ۱۸ سالگی رسیده و آماده اعدام شدن شوند!

کمیته بین المللی علیه اعدام، ضمن محکوم کردن این رفتار وحشیانه حکومت اسلامی از همگان دعوت میکند به این احکام ضد انسانی و وحشیانه به شدت و به نحوی گسترده اعتراض کنند.

ما در عین حال از هر کس که امکان دسترسی و یا آشنایی با خانواده نعمت را دارد، میخواهیم فوراً امکان تماس ما با این خانواده را فراهم کرده و کمک کنند، تا نعمت را نجات دهیم. کمیته علیه اعدام احتیاج فوری به عکس و مشخصات دقیق تر از نعمت دارد و میخواهد با تماس گرفتن با خانواده و بستگان نعمت، امکان کمک فوری و موثر برای نجات جان نعمت را داشته باشد.

یکبار دیگر از همگان دعوت میکنیم به این حکم وحشیانه اعتراض کنند.

همکاری در این قتل به سه سال زندان محکوم شده و نعمت ۱۷ساله از سوی مقامات قضایی حکومت به اعدام محکوم شده است.

اعدام کودکان و نوجوانان در ایران، یک امر عادی است. جنایتکاران فاشیست حاکم بر ایران، تا کنون حداقل ۱۸ نفر نوجوان را در شش سال اخیر اعدام کرده اند. اعدام دو نوجوان در مشهد به جرم همجنسگرایی در دنیا در یکسال اخیر موجی از اعتراض و نفرت و انزجار را بدنبال را داشت. بویژه اینکه عکس این کودکان در حالیکه به پای چوبه دار برده میشدند، و از شدت ترس و وحشت اشک می ریختند در دنیا پخش شد.

اکنون در زندانهایی حکومت اسلامی چندین نوجوان و جوان در انتظار اجرای حکم اعدام هستند، از جمله نازنین ۱۸ ساله، دلارا دارابی ۱۹ ساله و نعمت ۱۷ ساله و چندین نفر دیگر. در مواردی حکومت اسلامی کودکان را در

به اعدام کودکان و نوجوانان در ایران اعتراض کنید!

سازمان عفو بین الملل چهارشنبه این هفته ۱۰ ماه مه با انتشار یک اعتراض شدید اللحن از جمهوری اسلامی ایران خواست به اعدام کودکان و نوجوانان در ایران خاتمه دهد.

اکنون حکومت ایران یک نوجوان ۱۷ ساله را در ایران به اعدام محکوم کرده است. نعمت جوانی است که ادعا میشود در یک نزاع خانوادگی شوهر خواهرش حیدر علی را به قتل رسانده است. طبق اخباری که روزنامه اعتماد منتشر کرده است، نعمت بدلیل اینکه خواهرش مورد اذیت و آزار همسرش حیدر علی قرار داشته، روزی به همراه برادرش به محل کار شوهر خواهرش رفته و در یک نزاع خانوادگی با چاقو به او حمله ور شده و او را به قتل رسانده است. برادر نعمت، بدلیل

مجازات اعدام شنیع ترین شکل قتل عمد است



ملاقات مینا احدی، سخنگوی کمیته بین المللی علیه اعدام با ترزیا

اشتویستز رئیس کمیسیون حقوق بشر پارلمان اتریش

تأثیرات رشد اسلام سیاسی در اروپا و نحوه مقابله با این جنبش نیز صحبت شد.

کمیته بین المللی علیه اعدام
۱۵ ماه مه ۲۰۰۶
<http://www.adpi.net>



حقوق بشر پارلمان اتریش به احکام اعدام در ایران و محکوم کردن رسمی و علنی جمهوری اسلامی ایران شد.

رئیس کمیسیون حقوق بشر پارلمان اتریش، ضمن ابراز علاقه به همکاری بیشتر با کمیته علیه اعدام، اعلام کرد که به هر مورد اعدام که ما اخبارش را در اختیار این کمیسیون قرار دهیم، سعی خواهد کرد، عکس العمل به موقع نشان دهند. همچنین اعلام کرد که در مورد فعالیتهای گسترده علیه اعدام و در دفاع از حقوق انسانی، دیگر فعالین این عرصه را با کمیته بین المللی علیه اعدام هماهنگ کند.

در نشست مشترک مینا احدی با ترزیا اشتویستز همچنین در مورد

حکومت اسلامی را مجبور میکند، از احکام اعدام دست برداشته و جرات اعدام این افراد را نداشته باشد، به تفصیل صحبت شد.

در این نشست سخنگوی کمیته علیه اعدام، در مورد وجود یک جنبش قوی در ایران بر علیه اعدام و استقبال مردم از کمپین ها و همچنین استقبال از کسانی همچون افسانه نوروژی که حکم اعدام آنها به یمن یک جنبش وسیع اجتماعی لغو شده است، در جزئیات بحث و گفتگو شد.

در این نشست همچنین مینا احدی، از سیاست سکوت و ممانعت دولتهای غربی در مورد نقض وحشیانه حقوق انسانی و احکام اعدام در ایران، انتقاد کرده و خواهان اعتراض بیشتر کمیسیون

روز ۵ ماه مه، مینا احدی هماهنگ کننده کمیته بین المللی علیه سنگسار و سخنگوی کمیته بین المللی علیه اعدام، در محل پارلمان اتریش با ترزیا اشتویستز، عضو پارلمان اتریش و رئیس کمیسیون حقوق بشر پارلمان دیدار و گفتگو کرد.

در این نشست یکساعت و نیمه، در مورد نقض سیستماتیک حقوق انسانی در ایران، احکام فزاینده اعدام در ایران و کمپین های گسترده کمیته بین المللی علیه اعدام بر علیه احکام اعدام در ایران صحبت شد. همچنین در مورد مضمون و نوع کار کمیته علیه اعدام و تبدیل کردن برخی از این چهره های محکوم به اعدام در ایران، به چهره های بین المللی که

اسلام مذهب ضد زن



کنیم، از این طریق توانسته ایم جان تعدادی را نجات دهیم،" اینرا منتقد اسلام سیاسی توضیح میدهد. او با دویست سازمان جهانی مدافع حقوق انسانی همکاری میکند. مهمترین کشورهایی که مورد توجه او است ایران، افغانستان، ترکیه، پاکستان و کشورهای از این قبیل است. او از افراد و نهادهایی که با وی مرتبط هستند، از طریق نامه و یا امایل، اخبار را میگیرد. خبر اینکه در هر گوشه دنیا زنی به سنگسار یا اعدام بدلیل زیر پا گذاشتن مقررات و قوانین اسلامی محکوم شود، فوراً برای او ارسال میشود، بعد او برای نجات این قربانیان، اعلام کمپین میکند. با طومارهای

در جریان دفاع از خود، باعث مرگ یک جوان شده است، اکنون در زندان به اعدام محکوم شده است، و مینا و همراهانش برای نجات او میکوشند. و یا زنی همچون افسانه نوروژی را که کسی را که قصد تجاوز به او را داشته، به قتل رسانده و به همین دلیل به مرگ محکوم شده بود، با فعالیتهای او توانسته از مرگ نجات یابد.

احدی که متولد ایران است، از سال ۲۰۰۱ با یک کمیته جهانی بر علیه سنگسار، برای نجات زنان مسلمان محکوم به سنگسار مبارزه میکند، او همچنین در سال ۲۰۰۴ کمیته بین المللی علیه اعدام را بنیان گذاشته است. "وظیفه ما اینست که این رفتار وحشیانه را افشا کنیم و زنان محکوم به اعدام را با چهره های خود و با سرگذشتیهای خودشان در دنیا معروف

قتل ناموسی یک مسئله سیاسی است و نه صرفاً یک تراژدی خانوادگی!

مینا احدی، فعال سرشناس مدافع حقوق زن

وقتی یک اروپایی، نمیتواند خوب تصور و یا درک کند، سنگسار تا چه حد وحشیانه و قرون وسطایی است، مینا احدی اینرا توضیح میدهد: " زنان را تا سینه در خیابان و در ملا عام، در خاک فرو کرده و تعدادی مرد در اطراف او جمع شده و به روی او آنقدر سنگ پرتاب میکنند، که مغزش منفجر شود" احدی مدافع حقوق انسانی، تا کنون توانسته تعداد زیادی از زنان محکوم به مرگ را نجات دهد، دختر جوانی به اسم نازنین که یک دختر همراش را از تجاوز چند مرد نجات داده، و

یولیا اورتنر، روز ۴ ماه مه در یک رستوران در مرکز شهر وین، حدود دو ساعت و نیم با مینا احدی گفتگو کرد. این مصاحبه در روز ۱۰ ماه مه در روزنامه فالتر چاپ شد. از مجموعه دو ساعت و نیم گفتگو، خبرنگار روزنامه این مصاحبه را چنین خلاصه کرده است، در اینجا ترجمه این گفتگو را به اطلاع میرسانیم.

کمیته بین المللی علیه اعدام ۱۶ ماه مه ۲۰۰۶

مینا احدی فعال مدافع حقوق زنان، بر علیه اعدام مبارزه میکند. پای صحبت او می نشینیم، با او در مورد دخترانی که بدلیل ناموس به قتل میرسند، در مورد سیاستمدارانی که به این معضلات نگاه هم نمیکند و از اینها گذشته در مورد اینکه چگونه انسان بعنوان منتقد اسلام سیاسی، میتواند به گوشه راست جامعه رانده شود، حرف میزنیم.

یولیا اورتنر



اعتراضی که جمع میکند، با مینینگهایی که در مقابل سفارتخانه ها سازمان میدهد، و با سفر و ملاقات با کمیسیونهای حقوق بشر و پارلمان اروپا، با مجموعه اقدامات بین المللی، تلاش برای نجات این افراد آغاز میشود.

"رژیم اسلامی اکنون میدانند که با هر مورد حکم سنگسار در دنیا موجی از اعتراض به پا خواهد شد و بهمین دلیل برای محکوم کردن زنان و مردان به سنگسار امروز دیگر احتیاط زیادی میکند." احدی اینرا میگوید.

مینا در سال ۱۹۵۶ در ایران متولد شده است. او که در سال ۱۹۷۹ در زمان انقلاب، دانشجوی پزشکی بوده، با رژیم جدید اسلامی، مبارزه گسترده ای را آغاز میکند، همسرش که فعال سیاسی بوده، به دست این رژیم دستگیر و اعدام میشود. او نخست به کردستان ایران پناهنده شده و آنجا فعالیت میکرده و از سال ۱۹۹۶ این آتنیست معتقد، در کلن زندگی میکند. آخرین فعالیت او سازمان دادن یک کنفرانس بزرگ در شهر کلن بوده با حضور مدافعین سرشناس حقوق زن از سراسر دنیا، تم این کنفرانس قتلهای ناموسی بود. علت آن قتل هاتون سروچو زن ترک تبار در برلین به دست برادرش بود. چرا که او سنتها و اخلاقیاتی که خانواده او آنرا قبول داشتند، به آنها تمکین نمیکرد. برادر کوچک او ازبین سه برادر، این قتل را به عهده میگیرد، و اخیرا او در یک پروسه جنجالی دادگاه، محکوم شد. ولی دو برادر دیگر آزاد میشوند.

فالتز: بعد از محاکمه سه برادر هاتون سوروچو، تمام آلمان بر علیه قتل ناموسی اعتراض میکند و از این واقعه عصبانی است، آیا مردم نمیدانستند که این مسائل در کشورشان پیش می آید؟

مینا احدی: هاتون سوروچو یکی از قربانیان قتلهای ناموسی است. این قتلها قربانیان زیادی داشته است. ولی بطور معمولی دولت آلمان، زیاد خودش را با معضلات و مشکلات زنان فراری از

کشورهای اسلام زده مشغول نمیکند. طبق آمار سازمان ملل سالیانه ۵۰۰۰ زن قربانی قتل ناموسی میشوند. تازه آمارواقعی از این هم بیشتر است. آماري که هیچگاه روشن نمیشوند، در ایران ما خبر داریم که گاهای زنان و دختران را زیر فشار میگذارند که خودکشی کنند. بطور مثال دختر ۱۸ ساله را با دادن قرص وادار میکنند، خود را بکشد. این به اسم خودکشی مطرح میشود و کسی آنرا قتل ناموسی به شمار نمی آورد و متاسفانه باید گفت در آلمان نیز این موارد دیده شده است. ما یک مرکز مشاوره داریم که از این دختران و زنان که در خانواده تحت فشار هستند، دعوت میکنیم به ما مراجعه کنند.

قتل ناموسی یک معضل سیاسی است و نه صرفا یک تراژدی خانوادگی. قتل زنان در خانواده ها در همه جای دنیا، یک امر سیاسی است و نه خانوادگی. باید به دقت توضیح داده شود، کدام نیروها کمک میکنند که سیستم ضد زن ادامه حیات پیدا کند و شوینیس و مرد سالاری ادامه حیات داشته باشند.

فالتز: یعنی فکر میکنید که سیستم در آلمان، مقصر بود که هاتون به قتل رسیده؟

مینا احدی: در آلمان، دولت آلمان کاملا در ایجاد شرایطی که به چنین قتلی منجر شده است، مقصر هست. چرا که این دولت جریانات اسلامی را قبول میکند و به آنها کمک میکند. این سازمانهای اسلامی نقش بسیار مهمی در مراکز زندگی این مردم بازی میکنند. اینها با حضور دائم خود، شرایطی و فضایی را ایجاد میکنند که در آن ناموس و ناموس پرستی اهمیت پیدا میکند. آنها در زندگی مردم با کلاسهای قران نقش بازی میکنند با ملا های صادراتی و با یک شبکه فعال در بین مردم.

فالتز: شما فکر میکنید چگونه میتوان در اروپا با اسلام رفتار کرد، نه مثل اطریش که آنرا به رسمیت می شناسند، بلکه با عدم رسمیت شناختن و یا چگونه؟

مینا احدی: من این امر را بسیار قابل انتقاد و اعتراض میدانم که سازمانهای اسلامی بعنوان نمایندگان رسمی و قانونی همه مردم "مسلمان" معرفی شوند. آنها اصلا

نماینده این مردم نیستند. من متهاست با این تصویر مبارزه میکنم که هنوز هم در قرن بیست و یک مردم را از روی تعلقات مذهبی تعریف میکنند. برای من انسان بودن در درجه اول قرار دارد، فرقی نمیکند که این انسان به کدام مذهب تعلق داشته و یا رنگ پوست او چیست. سازمانهای اسلامی ایدا نباید از دولت پول وکمک مالی دریافت کنند،بدلیل اینکه دولتهای غربی میخواهند به اصطلاح از فرهنگ اسلامی محافظت کنند، پولها را به مساجد و کلاسهای تدریس قران و غیره سرازیر میکنند و از طریق آنها فشار اجتماعی بر زنان و دختران گسترش می یابد. در این مورد منظورم همان سازمانهای به اصطلاح معتدل اسلامی نیز هست.

آنها همگی در عمل، یک شبکه برای اسلام سیاسی ایجاد میکنند، حتی اگر خودشان مستقیما ارتباط با سازمانهای تروریست اسلامی نداشته باشند. در اطریش مشکلات، شبیه به مشکلات در آلمان است. فقط اینجا مشکل را پرده پوشی هم میکنند. این سازمانهای "معتدل" را در هر دو کشور میگذارند هر کاری که میخواهند بکنند، با آنها دیالوگ میکنند و امیدوار هستند که "انشالله" هیچ چیز اتفاق نمی افتد.

فالتز: الان بحث در مورد اسلام، محدود به قتل ناموسی و ازدواج اجباری و شکایت از یک "فرهنگ عقب مانده" متمرکز شده است. چگونه میتوان زنان پناهنده و مهاجر را کمک کرد که از شرایط تحت ستم بودن خود را رها کنند؟

مینا احدی: زنان در بین دو جبهه باقی مانده اند. از یک طرف سیاست دولتها اینست که دیواری بین مردم مهاجر و پناهنده با مردم در کشور مربوطه میکشند و آنها را به زندگی در گتوها مجبور میکند، از طرف دیگر با کمک کردن به سازمانهای اسلامی کمک میکنند که مردسالاری و شوینیس در بین مردم رشد کرده و دست بالا پیدا کند.

در آلمان ما بالاخره اکنون میخواهیم یک شورا درست کنیم که نماینده کسانی و سازمانهایی خواهد بود که مذهب ندارند، در آلمان

حداقل یک سوم مردم این سازمانهای اسلامی را اصلا قبول ندارند. ما با تشکیل این شورا خواهیم کوشید نشان دهیم واقعا زنان در این جوامع و این کمونیتی ها چگونه زندگی میکنند و چه فکر میکنند.

فالتز: بالاخره مشکل اینجا چیست اسلام و یا مردسالاری؟

مینا احدی: مشکل زنان را میتوان واضح در قران دید. و سنتهای عقب مانده نیز بطور مستقیم و قوی از اسلام تأثیر پذیرفته اند.

یک مسئله اینست که تعدادی از مردان، در خانواده ها این امکان تنوریک را که قران در اختیار آنها گذاشته مورد استفاده قرار میدهند.

اسلام یک مذهب ضد زن و ضد انسان است، مثل همه مذاهب دیگر. مسئله بسیار مهم در این میان اینست که امروز این مذهب سیاسی است و ما با اسلام سیاسی طرف هستیم. این مذهب در کشورهای در قدرت است. در کشورهای اسلام زده امروز این دولتهای اسلامی و این اسلام سیاسی است که مشکل اصلی است. که مردسالاری را تشویق میکنند و از آن دفاع میکند و از اسلام و مذهب اسلام بعنوان یک وسیله خوب استفاده میکند.

فالتز: تعدادی از اسلام شناسان معتقد هستند که میگویند مشکل اسلام و قران نیست، بلکه نحوه تفسیر قران مهم است. در تفسیر از قران برداشتهای مردسالارانه وجود دارد. نظر شما چیست؟

مینا احدی: در قران سیاه روی سفید نوشته شده است: "وقتی زن تو با تو نخوابد، میتوانی او را کتک بزنی" چگونه میتوان این سطر را تفسیر کرد بنظر شما؟ من مخالف این جهتی هستم که مشکل را فقط با تفسیر و یا فقط سنت توضیح میدهد. یعنی اینکه سنتهای عقب مانده را مشکل اصلی قلمداد میکند. یک بحث دیگر هم در بین برخی از زنان "

از صفحه ۱

به قباي حكومتي ها هم برمي خورد و پذيرش اين امر مسئله اي نبود كه بتواند هضمش كنند. بني صدر در 31 فروردين ماه سال 59 ، يعني درست در مقطع يورش سراسري به دانشگاه ها در مقاله اي در روزنامه انقلاب اسلامي پيرامون فضاي موجود در دانشگاه ها چنين مي نويسد: «... براي ما جاي ترديد نيست كه اگر تصميم شوراي انقلاب به اجرا درنبايد دانشگاه دير يا زود سنگر مخالفان خواهد شد. بايد همه اين ضرورت را درك و فهم كنند...»

ضداسلامي! و ضدانقلابي! را مي توانستند حذف نمايند و هم آن كه استادان و دانشجويان را به جرم ضدانقلاب و ضداسلام بودن گروهي اخراج مي كنند. پس از بستن دانشگاه ها ، ستاد انقلاب فرهنگي با 7 عضو (جلال الدين فارسي ، شمس آل احمد ، رباني املشي ، باهنر ، حسن حبيبي ، علي شريعتداري و سروش) به دستور خميني تشكيل مي گردد

بسم الله الرحمن الرحيم
جناب حجت الاسلام آقاي حاج شيخ محمدمهدی ربانی املشی - دامت
افاضات

با تقدير و تشكر از زحمات بسيار شما در مقام دادستاني كل کشور و همچنين در شوراي عالي قضايي ، و از آنجا كه جنابعالي مورد وثوق و اطمينان مي باشيد، بر طبق اصل 91 قانون اساسي جمهوري اسلامي كه به منظور پاسداري از احكام اسلام و قانون اساسي از نظر عدم مغايرت مصوبات مجلس شوراي اسلامي با آنها شورايي تشكيل مي شود، و انتخاب اعضاي

فقهائ آن شورا بر طبق شرايط تعيين شده به عهده اينجانب مي باشد، بدین وسيله جنابعالي را به عنوان يکي از فقهائ شوراي نگهبان منصوب مي نمايم، و از خداوند تعالي توفيق بيشتر شما را اميد دارم



ارتباط خميني و دارو دسته اش با فراماسونري بين المللي، بيشتر ها آشكار گرديد. محمد بهشتي، عبدالکريم موسوي اردبيلي، رباني املشي، سيد عبدالله شيرازي و عده اي ديگر عضو لژ اسلام فراماسونري بوده و هستند كه پس از آنكه خميني جنايتكار از سيد جمال الدين اسد آبادي، اين سرسپرده بعنوان نخستين رهبر انقلاب اسلامي خاورميانه نام برد، لژ اسلام به لژ سيد جمال الدين اسدآبادي تغيير نام يافت و مهديوني كني رييس مادام العمر اين لژ است كه همواره يك پايش در تهران و پاي ديگرش در لندن است.

رباني املشي جنايتكار دادستان كل وقت رژيم نيز خون آشام بودن رژيمش را چنين توضيح مي داد: «ما به هر مقدار كه جنايتكار(!) و مخالف با استقلال اين ملت و مملكت (!) و معاند با اسلام (خميني!) وجود داشته باشد، به همان مقدار هم اعدام و مجازات خواهيم

داشت» (کيهان 16مهر60). ۲۸ اکتبر ۱۹۸۲ قانوني به اجرا گذاشته شد كه حاوي جنبه هايي از آئين دادرسي كيفري بود و به موجب آن، دادگاه كيفري با دو شعبه به وجود مي آمد. شعبه ۱ صلاحيت داشت به جرائم جدي تر كه مجازات هاي سنگين تر دارند رسيدگي كند، مجازات هايي مانند: اعدام، سنگسار، قطع عضو، تبعيد و جريمه هاي بيش از ۲۰۰۰۰۰ تومان و يا معادل دو پنجم) دو خمس) دارايي مجرم و يا ده سال زندان.

رسيدگي به همهي موارد ديگر در صلاحيت شعبه ۲ دادگاه كيفري قرار مي گرفت.

دادگاه هاي كيفري شعبه ۲ را تنها يك قاضي اداره مي كند كه رئيس دادگاه نيز هست، دادگاه هاي شعبه ۱ متشكل است از يك قاضي به عنوان رئيس و قاضي ديگري به عنوان مشاور. دادگاه هاي انقلاب مسئوليت صدور حكم اعدام هزاران زنداني و به زندان انداختن و مجازات ده ها هزار نفر را بر عهده داشته اند در تمام طول تاريخ 27ساله حكومت اسلامي متهمان از شيوه هاي سوء استفاده گرايانه و وخيم اين دادگاه ها بسيار رنج برده اند. محاکمات به صورت غير علني برگزار شده و به متهمان فرصت استفاده از [وكيل مدافع و] مشاوره حقوقي داده نشده است.

بر مبناي گفته شاهدان عيني كه عفو بين المللي گزارش کرده است، محاکمات بيش از چند دقيقه به طول نمي انجاميده است، و در مواردی متهمان حتا از اين كه محاکمه اي در جريان است، اطلاع پيدا نمي کرده اند. به رغم وجود تئوريك (نظري) حق پژوهش، نشانه اي در دست نيست كه از اين حق در عمل و در جهت تأمين امنيت بيشتر متهمان استفاده اي شده باشد. نماينده ويژه سازمان ملل متحد بر اساس مصاحبه اي با "يكي از حقوق دانان ورزيده و با تجربه ايراني" به نقل از وي گزارش مي دهد: در دادگاه هاي انقلاب اسلامي وکالت قانوني ممکن نبود و اجازه پژوهش داده نمي شد. در موارد صدور احكام اعدام از طرف اين دادگاه ها متهم هرگز از محکوميت اش مطلع نمي گرديد. اين چنين احكامي از سوي

محکوميت اش مطلع نمي گرديد

در سال ۱۹۸۲، دادستان كل، آيت الله رباني املشي در حالي كه از زندانيان سياسي به عنوان محارب و ملحد نام مي برد، گفت: وكلاي آنان مي توانند از زندانيان دفاع كنند، مشروط بر اينكه دستكم به مجرم بودن اين گروه ها به عنوان محارب و ملحد اعتقاد داشته باشند، و آمادگي داشته باشند دفاع از آنها را بر مبناي قبول جنايت آنان و تقاضاي عفو و ارفاق در مجازات شان به عمل آورند. آنان نبايد اعلام كنند، كه اين افراد تروريست، مأمور، محارب و مفسدفي الارض، بي گناه اند. و تقاضاي بازگشت شان را به جامعه بكنند تا دوباره بتوانند دست به همان جنايات قبلي بزنند



كمك مالي به

كميته بين المللي عليه اعدام

براي نجات جان فاطمه و صدها زندگي ديگر!

شماره حساب براي پرداخت كمك مالي

Sweden

Plusgirokonto : 412085-3

SE81 9500 0099 6042 0412 0853